బారెడు ప్రొద్దెక్కినా మంగ పనికి రాలేదు. వీధి తలుపు తీసి చూసా. దూరంగా ఏడ్పులు విన్పించి గబగబా వీధిగేటు తీసి చూసాను. రోడ్డుకవతల ఉన్న మంగవాళ్ళ ఇంటినుంచే ఏడ్పులు వినిపిస్తున్నాయి. చుట్టూ జనం గుమిగూడి ఉన్నారు. రోడ్డు మీద కూడా గుంపులు గుంపులుగా జనం ఉన్నారు.

మంగ పరుగు పరుగున గుండెలవిసేలా ఏడుస్తూ వచ్చింది.

"గోరం జరిగిపోయిందమ్మా... చుక్క చచ్చిపోయిందమ్మా" గొల్లుమంది.

"అయ్యో... ఎంత త్వరగా నూరేళ్ళు నిండాయి. పాపం మీ అమ్మ అసలే దిగులుతో కృంగిపోతున్నది. ఇప్పుడు ఎలా తట్టుకుంటుందో ఏమిటో... నువ్వే యిలా బెంబేలు పడితే రంగమ్మని ఓదార్చేదెవరు? మంగా... మీ అమ్మని జాగ్రత్తగా చూసుకో... నువ్వే ధైర్యం చెప్పాలి..." అన్నాను. మంగ తలూపి కన్నీళ్ళు పమిటతో ఒత్తుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

గేటు మూసి మెట్టుమీద కూర్చుండిపోయాను. జనం మా గోడ ప్రక్కగా చేరారు కాబోలు... మాటలు స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి. తలొక రకంగా అంటున్నారు.

"పిల్ల అందమే దాని చావుకు తెచ్చింది..."

"తులశమ్మ లాంటిది రంగమ్మ... దాని కడుపున చెడబుట్టినట్లే చెడ్డ చావు చచ్చింది.

అడ్డూ అదుపు లేకుండా తిరిగేది..."

"దాని సోకులు సూస్తే సెడ్డ సికాకు అయ్యేది. సినిమా ఏసాలకు మనలాంటోళ్ళు ఎగబడితే ఇట్టాగే అవుతుంది. పెద్దపెద్దోల్లకి పెద్ద అండదండలుంటాయి. నెగ్గుకు వత్తారు. సిన్న పిల్ల దిక్కూ మొక్కూ..."

"సొమ్ములు బాగానే తెచ్చినట్టుంది. రంగన్న రిచ్చా తీయట్లా... అదివరకటిలా కట్టపడటంలా... ఫుల్‌దోసు మీద ఉంటున్నాడు".

"ఏమైనా అద్దాంతరపు సావు సచ్చింది... పిల్ల సక్కని సుక్కలా ఉండేది"

బయట ఈ వ్యాఖ్యానాలు వినలేక లోపలకు వచ్చేసాను.

పనులు చేస్తున్నానన్న మాటేగానీ ఆలోచనలు రంగమ్మ మీదకు మళ్ళుతున్నాయి. కళ్ళ ముందు పుట్టి పెరిగిన పిల్ల "చుక్క" గుర్తొచ్చి దిగులుగా ఉంది. కాళ్ళకు మువ్వలు కట్టుకుని గల్లుగల్లున తిరుగుతూ టి.వి.లో పాటలు పెట్టగానే వళ్ళు తెలియకుండా డాన్స్ చేసేది చిన్న పాపగా ఉన్నపుడే. పెరుగుతున్న కొద్దీ పాటలు పాడడం, డాన్స్ చేయడం పిచ్చిగా మారింది. అందరం విని, చూసి ఆనందించేవాళ్ళం.

"చుక్క మీలాంటి పెద్ద ఇళ్ళల్లో పుట్టాల్సిందమ్మా. అది మా పిల్ల అంటే ఎవరూ నమ్మరు" అంటుండేది రంగమ్మ.

ఒకసారి చుక్క మూడోఏట పుట్టినరోజున కుచ్చుకుచ్చుల గౌను తొడిగి చాక్లెట్లు ఇచ్చి పంపింది రంగమ్మ. అదే సమయానికి మాలతి గారు వచ్చారు. ఆమె మహిళామండలిలో ఏక్టివ్ మెంబర్. పేద, గొప్ప భేదాలు పోవాలని, సమత లక్ష్యం కావాలగి గట్టిగా ఉపన్యాసాలిస్తుంది. చుక్కని చూస్తూనే "హాయ్ స్వీటీ" అని ఎత్తుకుని, "ఎవరీ లవ్లీ గరల్" అంటూ మెచ్చుకోలుగా చుక్క బుగ్గలు నిమిరింది.

"మా పని అమ్మాయి కూతురు. బర్త్‌డే చాక్లెట్స్ తెచ్చింది" అన్నాను.

మాలతిగారు టక్కున చుక్కని దింపేసింది. ముఖంలో నీలినీడ తారట్లాడింది. వెంటనే తమాయించుకుని "ఎవరైతేనేం... శుభ్రత పాటించినప్పుడు" అంది.

గొప్ప అందం చుక్కది. రంగమ్మ గుర్తొచ్చిం

భాస్కర్ల శోభప్రభాదేవి

ది. గతం గుర్తుకొచ్చింది. కొత్త ఇల్లు, కొత్త వాతావరణం. గృహప్రవేశం రోజునే రంగమ్మ మా ఇంటికి వచ్చింది. పనిలో చేరింది. కొత్తగా పెళ్ళయింది. మెళ్ళో పసుపుపచ్చని తాడు నల్ల పూసలతో కళకళలాడుతోంది. ఛామన ఛాయలో కళ అయిన ముఖం, పెద్ద కళ్ళు. చకచకా మాటలు చెప్తూ చురుకుగా పనిచేసే రంగమ్మ అంటే నాకు అభిమానం కలిగింది. రోడ్డుకవతల చాల పాకలున్నాయి. రంగమ్మ తండ్రి ముందువైపున్న కొద్ది జాగా పెళ్ళిలో యిచ్చాడుట. రంగన్న మట్టి తొక్కి అందలు అందిస్తూంటే రంగమ్మ గోడలు కట్టింది. రంగన్న వాసాలతో పాకవేసాడు. క్రింద నుంచి తాటాకును అందిస్తున్న రంగమ్మ, ఆకులను కుడుతున్న రంగన్న చూడముచ్చటైన జంటలా అన్పించింది. గోడలు మెత్తి సున్నం వేసి ఇంటి చుట్టు కూడా అలికి ముగ్గులు పెట్టి, అందమైన కుటీరాన్ని తయారు చేసుకున్నారు. చుట్టూ పూల మొక్కలు నాటింది. రంగన్న రిక్షా తొక్కి వచ్చేసరికి రంగమ్మ పనులు పూర్తి చేసుకుని, తొట్టి నిండా నీళ్ళు నింపి ఉంచేది. స్నానం చేసేటపుడు సబ్బు, తుండు అందించేది. ఇంటి ముందున్న వేప చెట్టు క్రింద నులక మంచం వాల్చేది. రంగడు మంచం మీద నడుంవాల్చి పెద్దగా గొంతెత్తి సినిమా పాటలు పాడుతూంటే మంచం పట్టెకు తలఆన్చి క్రింద కూర్చుని వింటూ ఉండేది రంగమ్మ. ఒకరోజు రంగమ్మ ప్రేమకథ చెప్పింది. "ఒక ఉద్యోగస్తుల ఇంట్లో పనిచేసే దానినమ్మా... వాళ్ళ పిల్లలను రంగన్న రిక్షాలో స్కూలికి తీసికెళ్ళేవాడు. వాడు నన్ను కళ్ళు అప్పజెప్పి చూస్తూండేవాడు. నేను బేగ్‌లు అందించి లోన కొత్తూంటే ఏదో వంకన మాటాడిచ్చేవాడు. పిల్లల్ని దింపుకున్నాక కూడా కదిలివెళ్ళేవోడు కాదు. మంచి నీళ్ళనేవాడు. రోజూ యిదే వరస. ఒక రోజు నేనంటే తనకి చాలా ఇష్టమనీ చూడకుండా ఉండలేకపోతున్నానని, పెళ్ళి చేసుకుంటానని అడిగాడు.

"తాగుతావా" అన్నాను.

వాడు కాస్సేపు మాట్లాడలేకపోయాడు. "కొద్దిగా ఎప్పుడైనా" అన్నాడు.

"అయితే నాకిష్టం లేదన్నాను"

వాడి ముఖం నల్లగా అయిపోయింది.

"మా చుట్టుపట్ల మగవాళ్ళు... మా నాన్న, పగలంతా కష్టపడి, రాత్రిళ్ళు తాగి వచ్చి పెళ్ళాల్ని తంతూ ఉంటారు. ఆడవాళ్ళు కూడా పగలంతా కష్టం చేసి అలిసిపోయి వస్తారు. వాళ్ళని ఈ మగవాళ్ళు అలా హింసిస్తూంటే నాకు చాలా కోపం వస్తుంది. అందుకే తాగే మగవాళ్ళంటే నాకసహ్యం..." అన్నాను.

"నీ కోసం నేను త్రాగుడు మానేస్తాను అన్నాడు. అప్పుడు పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాను" అని చెప్పింది రంగమ్మ. నిజంగానే మానేసాడట.

అలాగే మరొకసారి రంగన్నని చొక్కా పట్టుకుని బరబరా లాక్కొచ్చి మంచం మీద కూలేసి, చూపుడు వ్రేలుతో బెదిరిస్తూ పెద్దగా అరచి చెపుతున్నదేమిటో. మర్నాడు నింపాదిగా చెప్పింది... నిన్నటి విషయాన్ని! "ఎవరో అమ్మాయితో చనువుగా ఉంటున్నాడని తెలిసింది. దానిల్లు కనుక్కుని వెళ్ళాను. అది కావాలంటే వెళ్ళిపో. నా కష్టం నాకు తప్పదు. రెండు పడవల మీద ప్రయాణం చేస్తానంటే కుదరదు అని వార్నింగ్ యిచ్చిందట. రంగన్న ఆ వేపు కూడా వెళ్ళనని

ప్రతి సంవత్సరం ప్రపంచం మొత్తం మీద పాముల వల్ల కంటే తేనెటీగల వల్ల చనిపోయే వారే ఎక్కువ.

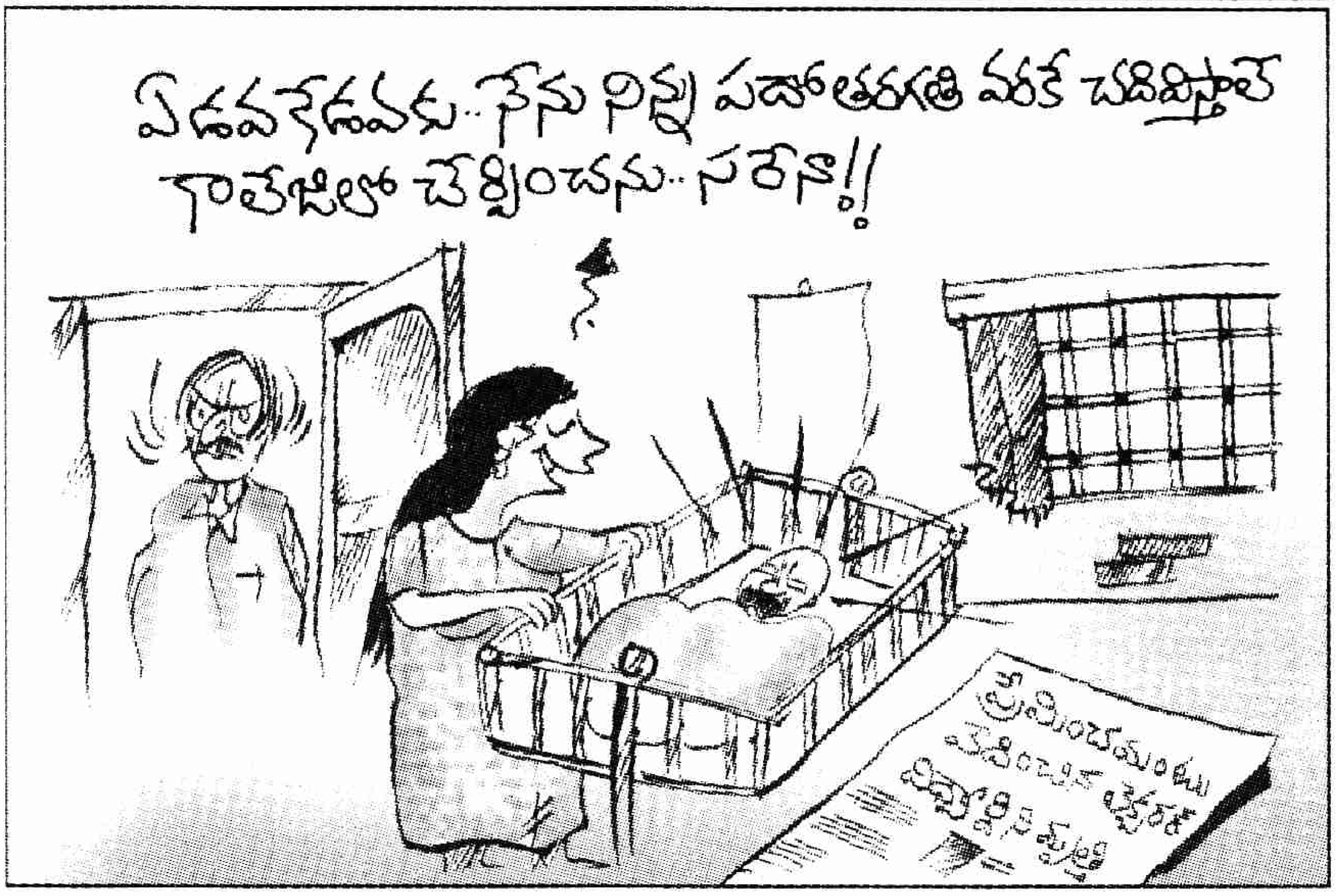

ఒట్టేసాడట. అదే మధ్య తరగతి ఇల్లాలయితే భర్త ఎంత తప్పుడు పనులు చేసినా పరువు కోసం దాస్తుంది. తాగివచ్చి తిట్టికొట్టినా ఆ దెబ్బలు వేరేగా తగిలాయని యిరుగు పొరుగుని నమ్మిస్తుంది. పిల్లల భవిష్యత్ కోసం రాజీపడి బ్రతికేవారెందరో! అనుకున్నాను. రంగమ్మకి ఇద్దరూ ఆడపిల్లలే! మంగ తల్లి లాగానే ఓపిక, ఒద్దిక. బాధ్యత తెలిసిన పిల్ల. రెండో పిల్ల చక్కని చుక్కలా పుట్టింది. "చుక్క"గానే పేరు పడింది. మంగకి 15 ఏళ్ళు రాగానే పెళ్ళి చేసేసింది. విజయవాడ దగ్గర్లో పల్లెటూరు. చుక్కని పెంచ డం రంగమ్మకి కష్టంగానే ఉంది.

"దానికింత సినిమాపిచ్చి, బట్టలపిచ్చి, షోకుల పిచ్చి... దీన్ని, దీని కోరికల్నీ ఎక్కడి నుంచి తీర్చేదీ..." అంటు గోలపెట్టేది. మధ్య మధ్య మంగ కూడా డబ్బు కోసం వచ్చేది. భర్త, అత్త ఏదో ఒక యిబ్బంది చెప్పి డబ్బు తెమ్మని పంపుతూండేవారు. ఎలాగో యిస్తుండే ది. ఒకసారి విజయవాడ పెళ్ళికి వెళ్ళి రైల్వే స్టేషన్‌లో వెయిటింగ్ రూమ్‌లో కూర్చున్నాం. ట్రయిన్ లేటు అన్నారు. రూమ్ చాలా సందడి గా ఉంది. చాలామంది మగవాళ్ళు అదే పని గా వచ్చి వెళ్తున్నారు. కొందరు గుమ్మం లోంచే తొంగి చూసి వెళ్తున్నారు. ఇంతలో ఒకతను "అమ్మాయ్... రాత్రి నుంచి పచ్చి మంచి నీళ్ళు ముట్టలేదు. ఈ టీ తాగు. నీకేమీ భయం లేదు. నేనున్నాగదా" అంటున్నాడు. ప్రయాణీకు లంతా ఆసక్తిగా చూస్తున్న వైపు నేనూ చూసాను.

"ఈ అమ్మాయి ఎవరూ" అని అతన్ని అడి గాను. గోడకానుకుని, మోకాళ్ళ మీద తల ఆన్చి కూర్చున్న అమ్మాయిని పరిశీలనగా చూస్తూ "ఎవరోనమ్మా... నిన్న సాయంత్రం నుంచి ప్లాట్‌ఫారం బెంచీమీదే ఉంది. నోరు విప్పి మాట్లాడదు. ఆకతాయి వెధవలు అల్లరి పెడు తూంటే రాత్రి యిక్కడ కుర్చోబెట్టాను. తలఎత్తి చూసి మాట్లాడదు... ఏ ఊరో... ఎక్కడి నుంచి

వచ్చిందో..."

నేను దగ్గరగా వెళ్ళి "చూడమ్మా మీది ఏ ఊరో చెప్తే అక్కడికి టికెట్ కొని యిస్తాం. దగ్గరుండి మీ ఊరు రైలు ఎక్కిస్తాం..." మాట పూర్తి కాకుండానే చివాలున తలెత్తి "అమ్మా" అంటూ భోరున ఏడ్చింది మంగ. మంగకి కూడా టికెట్ తీసుకుని ట్రయిన్ ఎక్కాం. దారి పొడుగునా మంగ ఏడుస్తూ చెపుతూనే ఉంది.

"మా అత్తింటి వాళ్ళందరూ మోసాలు చేసి బ్రతికేవాళ్ళేనమ్మా. నా మొగుడు కూడా ఆడ పిల్లలను మాయచేసి తీసుకువచ్చి వాళ్ళను అమ్మేస్తుంటాడట. వాడి స్నేహితులు గుంటనక్కలు... తాగటం, పేకాడడం ఛండాలంగా ఉంటారు. మా ఆయన లేనపుడు వచ్చి తారట్లాడేవారు. భయంతో బిక్కచచ్చిపోయేదాన్ని. నరకం... ఆ కొంప.

"మరి పారిపోయి వచ్చేసావా..." అనడిగాను.

"లేదమ్మా ఒకటే వాంతులవుతున్నాయి. లేవలేకపోతున్నా... నెల తప్పింది... మా యింటికి తీసుకెళ్ళమని ఏడ్చాను. తీరా విజయవాడ రాగానే మా ఆయన మాయమయ్యాడు. చేతిలో పైసా లేదు. ఎక్కడ నలుగురు కూర్చునుంటే వాళ్ళ ప్రక్కనే కూర్చుంటున్నాను. తీరా రాత్రి అయింది. ఎవరి దారిన వాళ్ళు బండెక్కి పోతున్నారు. నేను ఒంటరిదాన్నని అర్థం అయి తుంటరి వెధవలు చుట్టూ తిరుగుతూ ఏదో వాగుతున్నారు. ఎక్కడికో రమ్మని కొందరంటున్నారు. వీళ్ళంతా ఒకటై బలవంతంగా తీసుకెళ్ళాలని మాట్లాడుకుంటున్నారని నాకు భయంగా ఉంది. ఆ సమయంలో "టీ" తెచ్చినతను ఏవో అమ్ముతూ అటు వచ్చాడు. నన్ను చూచి అర్థం చేసుకుని వెయిటింగ్ రూమ్‌కి తీసుకువచ్చాడు.

> ఒకచోట ఇంటర్వ్యూ జరుగుతోంది. అభ్యర్థి ఆఫీసర్‌నే ప్రశ్నలు వేస్తున్నాడు.
>
> మీ కంపెనీలో ఏడాదికి 3 నెలలు సెలవు ఇస్తారా?
>
> నో...
>
> కనీసం 6 నెలల బోనస్?
>
> నో... నో...
>
> నెల నెలా ఇంక్రిమెంట్?
>
> నో... నో... నో... నీ పిచ్చిగానీ ఇలా ఏ కంపెనీ అయినా ఇస్తుందా?
>
> ఇవన్నీ గతంలో నేను పన్జేసిన చోట ఇచ్చినవే.
>
> మరి అక్కడెందుకు మానేసినట్లు?
>
> నేను మానేయడంకాదు - ఆ కంపెనీ దివాళా తీసింది.

మాసిన బట్టలతో ఉన్న మనిషి తరువాత టిప్ టాప్‌గా తయారయి వచ్చి, అది తాగుతావా, యిది తాగుతావా అని అడుగుతున్నాడు. వద్దంటే యిప్పుడు "టీ" తెచ్చాడు... దేవుడు మిమ్మల్ని పంపాడు. లేకపోతే నా గతేమయ్యేదో..." మంగ కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ వెనకకి జారగిలబడింది. ఇంటికి రాగానే రంగమ్మని పిలిచి మంగని అప్పగించాను.

ఒకవైపు మంగ బ్రతుకు యిలా అయిందే మిటి అని బాధపడుతూంటే చుక్క మరొక సమస్యయింది. మం[illegible]డ్గా పొడుగు ఉన్న చుక్క అందరి కళ్ళల[illegible]న్నది. చక్కగా ముస్తాబై దారిపోయే మ[illegible]పిల్లలను రెచ్చగొట్టినట్లు మాట్లాడు[illegible]ండేది. వాళ్ళు దీని చుట్టూ తిరుగుతూంటే గర్వంగా ఫీలయ్యేది. తల్లి, తండ్రీ ఎంత మొత్తుకున్నా పద్ధతి మార్చుకునేది కాదు. ఒకరోజు

ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోయింది. ఇరుగుపొరుగు పిల్లలతో "సినిమావాళ్ళు రమ్మన్నారు... వెళ్తున్నాను" అని చెప్పిందట. ఎక్కడని వెతుకుతారు? ఎవర్ని అడుగుతారు? మంగ భర్త మళ్ళీ రాలేదు. వచ్చినా పంపనుగాక పంపను అనేది రంగమ్మ. పండంటి మగబిడ్డను కన్నది మంగ. తల్లి పనులకు సాయపడుతున్నది. చుక్క వెళ్ళిపోవడంతో రంగమ్మ దిగాలు పడిపోయింది. ఏడాది తరువాత 'చుక్క' వచ్చింది. అందరూ వింతగా గుమిగూడి చూస్తున్నారు. బక్కచిక్కి, తోటకూర కాడలా వేలాడుతూ పూచికపుల్లలా తయారై వచ్చింది. అందమైన గుండ్రటి కళ్ళు పెద్ద గోళాల్లా కళావిహీనంగా ముఖంలో పొడుచుకు వచ్చినట్లున్నాయి. గుండ్రటి నున్నని బుగ్గలు దవడకు అతుక్కుపోయి వికారంగా ఉండే ముఖం. కొంత డబ్బు తల్లి చేతిలో పెట్టి, కాళ్ళు పట్టుకుని ఏడ్చిందట. "నేనెన్నాళ్ళో బ్రతకనని డాక్టరు చెప్పారమ్మా... మిమ్మల్ని చాలా బాధపెట్టాను. అయినా మీ చల్లని ఒడిలో చావాలనే కోరికతో వచ్చాను. నన్ను తరిమెయ్యద్దమ్మా..." అంటు వలవలా ఏడ్చి బ్రతిమాలిందట. తల్లి గుండె నీరయ్యింది. తండ్రికి డబ్బు నచ్చింది. నెల తిరక్కుండానే చనిపోయింది. చక్కని చుక్క... స్టార్ కావాలని ఇల్లు వదిలి పారిపోయిన చుక్క... చుక్కల్లో కలిసిపోయింది. శవాన్ని తీసుకెళ్ళగానే రంగమ్మ విరుచుకు పడిపోయింది. మనిషి బిగుసుకుపోయింది. హాస్పిటల్‌లో చేర్పించారు. కష్టపడి సంపాదించుకుని తృప్తిగా వారికున్నంతలో జీవిస్తున్న వాళ్ళకి కష్టాలు తరుముకు వచ్చాయి. తరచి చూస్తే ప్రతి ఒక్కరి జీవితం ఒక కథలాగానే ఉంటుంది. వీళ్ళది ఒక రకం వ్యథ! ఆ రాత్రి

హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళాను. రంగమ్మ జీవం లేని చూపులు చూస్తున్నది. పరకాయించి చూసి, కన్నీరు కార్చింది. కాళ్ళ వేపు రంగన్న దిగాలుగా నిలుచుని ఉన్నాడు. మంగ కొడుకు పక్కలో కూర్చుని చీరపమిటతో, కుచ్చెళ్ళుతో ఆడుకుంటున్నాడు.

"ఎలా ఉంది మంగా..." అన్నాను.

"సిలయిన్ బుడ్డి పెట్టారమ్మా... తెలివి వచ్చింది కానీ మాటామంతీ ఉలుకూ పలుకు లేదు. ఎటో చూత్తుంది. ఇలాగే కళ్ళనీళ్ళు కారుస్తు ఉంది. బయంగా ఉందమ్మా" మంగ దీనంగా అంది.

"డాక్టరు పాలు తాగించమన్నారు. రొట్టి పెట్టమన్నారు. నోరు తెరవదు... ముఖం తిప్పేసుకుంటుంది. ఏం చేయాలమ్మగారూ..."

"రంగమ్మా..." నిదానంగా పిలిచాను.

కళ్ళనీళ్ళతో చూసింది.

"పాలు తాగు లే... మంగా రంగన్నా లేపి కూర్చోబెట్టండి" అన్నాను. రంగమ్మతో సంవత్సరాల అనుబంధం. ఇంట్లో మనిషిలా మసిలింది. అందుకే నాకు అభిమానం. బహుశా తనకీ అంతేనేమో లేపగానే దిళ్ళనానుకుని కూర్చుంది. పాలు తాగింది.

"నాకు చచ్చిపోవాలనుందమ్మా..." బావురుమంది.

కాసేపాగాను.

"ఎన్నో సమస్యలొస్తాయి. చచ్చిపోతే తీరిపోతాయా..."

"నలుగురిలో తలెత్తుకు ఎలా తిరగ్గలను. ఇప్పటికే తలొకమాట అని కుళ్ళబొడుస్తున్నారు..."

"సాటి మనిషికి కష్టం వస్తే పంచుకునేందుకు ఎవరూ రారు... సాటి మనిషిని బాధపెట్టి ఆనందించే వాళ్లే ఎక్కువ. అలా అని ఆ నలుగురి కోసం చచ్చిపోవాలా?"

"చుక్క చేసిన పని తప్పుడు పని గదమ్మా"...

"నీవు యిలా ఆలోచిస్తున్నావు. బాగా డబ్బున్న వాళ్ళు కూడా ఈరోజుల్లో ఆడపిల్లలను సినిమాల్లో వేషాలు వేయించుతున్నారు. నిర్మాతలు చెప్పినట్లు బట్టలు విప్పుకుని ఆడమంటున్నారు. డబ్బుకోసం కన్న బిడ్డల జీవితాలతోనే ఎందరో తల్లిదండ్రులు ఆడుకుంటున్నారు. ఇంకా ఇంకా డబ్బు సంపాదించమని ఒత్తిడి తెస్తున్నారు. రోజులు మారిపోయాయి. తెర

యుద్ధం

యుద్ధం వద్దు... శాంతి కావాలి... అంటూ బోర్డులు రాసుకొని ఊరేగింపుకు వెళ్తున్న ఓ నాయకుణ్ణి భార్య గట్టిగా కేకేసి పిలిచింది. 'ఏమండోయ్! యుద్ధం అక్కడేం జరగడం లేదు! డ్రయినేజీ పాడయింది! వీధివీధంతా కంపు! కాస్త... దాని గురించి మునిసిపాలిటీ వాళ్ళతో చేయండి... యుద్ధం! లేకుంటే... రాత్రి ఇంట్లో తప్పదు యుద్ధం!'

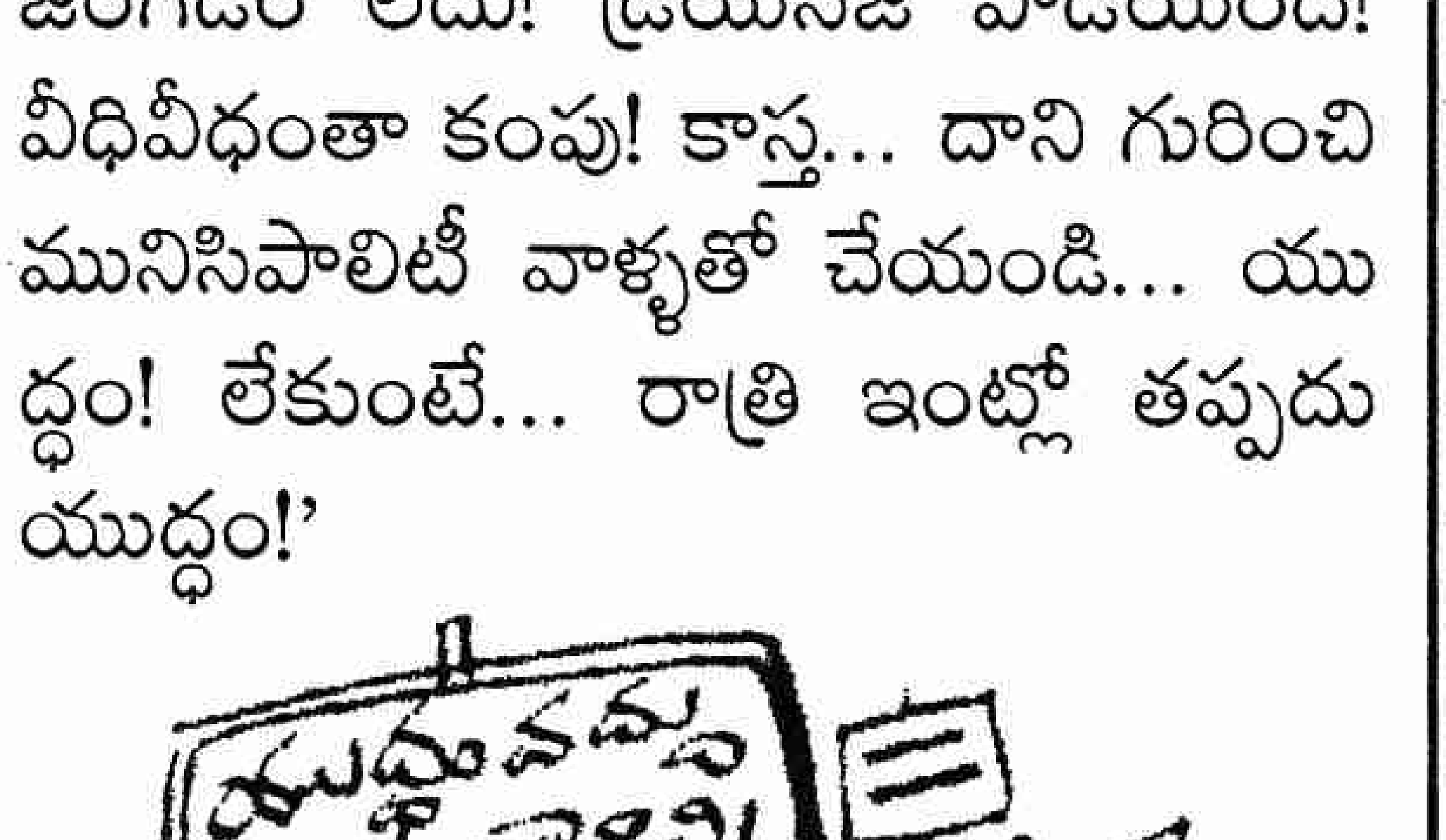

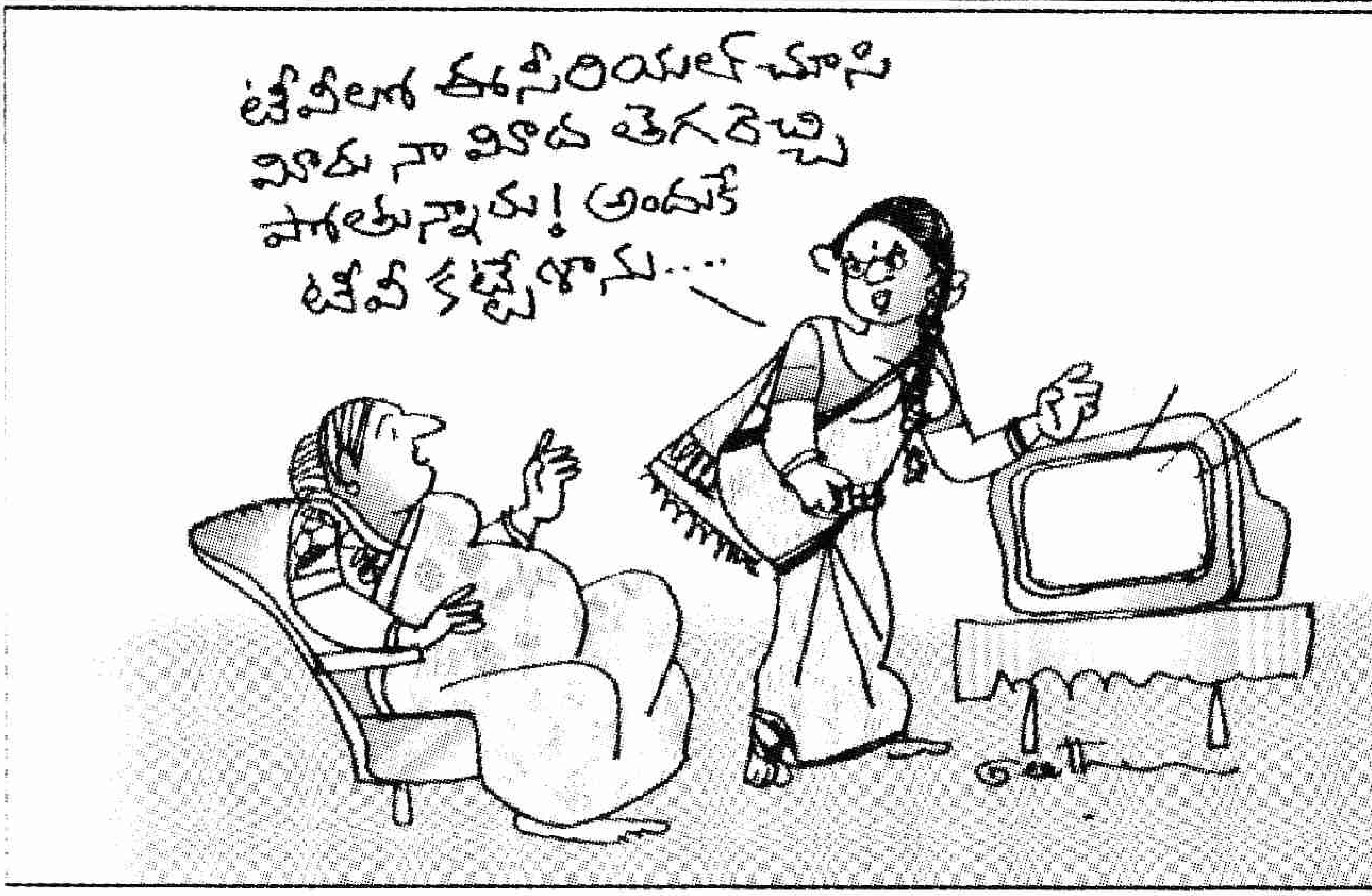

వెనక జరిగే విషయాలు పేపర్లలో చదువుతూంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది. నీవు కావాలని యిలా చేయలేదు కదా. జరిగింది వదిలేసేయ్. నీ మీద ఆధారపడి నీ ధైర్యంతోనే కదా మంగ, బిడ్డ బ్రతుకుతున్నారు. రంగన్న..." అనగానే రంగమ్మ స్వరం పెంచి...

"నాకిష్టం లేదని తెలిసీ కూతురు తెచ్చిన [illegible] సొమ్ముతో తాగి దొర్లుతున్నాడు. అదే అంటే బాధ మర్చిపోతానికంటాడు. నాకూ బాధ ఉంది. నేను తాగుతున్నానా... వాడి బ్రతుకు వాడ్ని చూసుకోమనండమ్మా... మంగ, బిడ్డ నాకున్నారు".

రంగన్న నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. ఒక్కసారిగా [illegible]

"[illegible]... నేనెక్కడికిపొమ్మంటావే... తప్పు చేసాను తప్పే చేసా... మాట తప్పాను... సత్తె [illegible] సెప్పిగా మళ్ళీ నేను బతికున్నంత వరకూ తాగను... నీ మీదొట్టు... బిడ్డడి ముకం సూడు... ఇరుసుకుపడిపోయినప్పుడు నేనెంతగా ఏడిసానో ఆడు కక్కటిల్లి ఏడిసాడు... నువ్వు మా అందరికోసం బాగుండి మమ్మల్ని సూసుకోవాలె..." అంటు రంగన్న అర్థిస్తున్నాడు.

రంగమ్మ ముఖంలో ప్రసన్నత కన్పించింది.

"చుక్క ఒక చేదు జ్ఞాపకం రంగమ్మా... మర్చిపోవడానికి ప్రయత్నించు..." అని చెప్పి వచ్చేసాను.

త్వరగానే కోలుకుంది రంగమ్మ. తెలివైంది, ఆలోచనాపరురాలు!

మళ్ళీ ఆ యింటి ముందు సందడి... నులక మంచం మీద సాయంత్రాలు సినిమా పాటలతో రంగన్న... అమ్మమ్మ, తాతలతో ఆడుకుంటూ మంగ కొడుకు కూడా రాగాలు తీస్తున్నాడు. ఉద్యోగస్థుల ఇళ్ళలో మసలిన రంగమ్మ మాటలో ప్రవర్తనలో కూడా మంచి సంస్కారం ఉట్టిపడుతుంది. అందుకే నాకు ఇష్టం! ●